

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2391/2019
29.08.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац, Јелене Боровац, Бранка Станића и др Драгише Б. Слијепчевића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против тужене ББ АД ..., коју заступа Немања Алексић, адвокат из ..., ради утврђења и исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1601/18 од 26.02.2019. године, у седници одржаној 29.08.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1601/18 од 26.02.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1601/18 од 26.02.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П 154/18 од 25.09.2018. године, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и утврђено да је ништава уговорна одредба члана 5. тачка 1. подтачка 1) уговора о готовинском кредиту без девизне клаузуле број ... и члана 5. тачка 1. подтачка 1) уговора о готовинском кредиту без девизне клаузуле број ..., што је тужена дужна трпети и признати и обавезана да тужиоцу исплати 8.150,00 динара са законском затезном каматом почев од 20.06.2018. године до исплате и износ од 5.163,34 динара на име обрачунате камате до 19. јуна 2018. године као и на име трошкова парничног поступка 93.832,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до исплате. Одбијен је тужбени захтев у делу потраживане законске затезне камате обрачунате на износ од 5.163,34 динара почев од 20. јуна 2018. године до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 1601/18 од 26.02.2019. године, жалба тужене је делимично усвојена и преиначена првостепена пресуда у делу одлуке о трошковима поступка, док је у преосталом побијаном усвајаућем а непреиначеном делу првостепена пресуда потврђена, а жалба тужене одбијена. Одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права на основу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП јер је одлука у складу са правним ставом Грађанског одељења Врховног касационог суда од 22.06.2018. године.

По члану 403. став 3. истог закона, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, односно 100.000 евра у привредним споровима, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења ништавости одредбе уговора поднета је 25.01.2018. године. Вредност предмета спора је 8.150,00 динара.

С обзиром да је вредност побијаног дела правноснажне пресуде испод 40.000 евра, у динарској противвредности, то је изјављена ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Предраг Трифуновић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић